

Слава манастира Светог апостола и јеванђелисте Луке у Жупи Никшићкој

Његово преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки г. Методије служио је, на празник Светог апостола Луке и Светог Петра Цетињског, у понедељак 31. октобра 2022. године, Свету архијерејску литургију, у манастиру Жупа Никшићка, који је прославио своју храмовну славу.

Саслуживало је више свештеника и свештеномонаха, уз молитвено учешће бројног вјерног народа са којима су, светом богослужењу, присуствовали и челници Општина Никшић и Требиње.

На почетку Литургије, Преосвећени Владика је у искушеницу обукао слушкињу Божју Ивану Вилон.

Ријечју литургијске проповједи обратио се протојереј Миодраг Тодоровић,

појашњавајући значење ријечи Господње: Ко се вас одриче и мене се одриче, одриче се онога који ме је послао.

„Ко се Цркве одриче, Христа се одриче и Бога Оца и Духа Утјешитеља. Ово су ријечи Господње, данас на Светог апостола и јеванђелисте Луке и Светог Петра Цетињског који су стубови Цркве сваки у свом времену. Апостоли Му кажу како им се духови покоравашу, а Он их поучава: Добро, можете газити на скорпије и змије, али у томе није достојанство ваше, у томе није достојанство човјека. Човјеково је достојанство да му је име уписано на небесима, то јесте да му је име уписано у Књигу живота вјечног.

Свети апостол Лука као љекар, и као иконописац, потврдио је својим животом и дјелом, јер, управо, је у икони оно трагање што постоји у сваком човјеку, а то је она искра бесамртна, како каже Свети Ловћенски Тајновидац, која води човјека према Небу“, рекао је о Миодраг, додајући да се од земље не можемо помаћи нигдје ако нас не помакне Онај Који је сишао са Неба, јер само Он зна пут на Небо, благословио га је и предао као велики дар својој светој и апостолској Цркви.

„Зато Свети Лука, као први иконописац трага да види у човјеку ту искру бесамртну, тај лик Божји који станује у свима нама. Свети Петар Цетињски у свом времену посвједочава ту најдубљу истину да спасење није у нашој памети, нити у нашој сујети и таштини, него у скраћењу тога. Христос каже: Видјех сатану гдје паде са неба као муња. Паде јер се узносио, највећи пад ми људи доживимо кад се узнесемо, значи наш пад долази из нашег самољубља и егоизма“, поучавао је свештеник Тодоровић, подсјетивши на дио из тестамена Светог Петра Цетињског кад, пред упокојење, моли сваког Црногорца и Брђанина да му опросте што је сагријешо, а он прашта сваком човјеку на овом свијету.

„То може да каже, у том часу, само онај који је добро пазио на сваки свој поступак. Дакле, кад слаavimo овако велике људе, ми слаavimo кроз њих Христа и показује се како је Бог диван у светима својим, кроз Светог, славног и свехвалног апостола и јеванђелисту Луку, кроз Светог Петра Цетињског и кроз све свете на оригиналан и посебан начин што потврђује да смо у Христу сви једно, да у Њему имамо слободу и да смо у Њему самооригинални, јер само Бог ствара оригинале, а не штанцује производе“, казао је отац Миодраг.

Данашњи велики празник и славу сестринству Жупског манастира са игуманијом, мати Ефимијом, ријечју архипастирског слова честитао је Епископ Методије. Рекао је да је наш народ, увијек, знао и слиједио трагом прејемника

Христових, који су проповједали ријеч Божју, јеванђелску и хранили душу своју, спашавјући је од гријеха, смрти и ђавола, стицали своје мјесто на небесима милошћу и благодаћу Божјом.

„Данашње Јеванђеље је говорило о онима који чине чудеса, силом Христовом, апостолима који су се хвалили како им се све покорава од те силе божанске, а Он им је говорио да се не узносе својим даровима, него тиме што су спашени, што су имена њихова уписана на небесима. Завршио је ријечима: Хвала ти Боже што си ово сакрио од мудрих и вјештих у овом свијету, а открио то безазленима, тиме казујући да, не само да треба да будемо паметни, мудри и вјешти и да се трудимо да будемо што бољи, али то нам не може помоћи ако не будемо безазлени, ако не учинимо своје душе свијетлим, безазленим, милостивим као што је то Христос био, да се уподобимо Њему и да не живимо живот по својим плановима, него да једног дана и тренутка Христос почне да живи у нама, да Њиме дјеламо, као што су дјелали Свети апостол Лука и сви ученици Христови и преци наши до данашњег дана“, бесједио је Преосвећени владика Методије.

Наши преци, који су ишли тим светим, безазленим, благословеним путем, они су, по Владикиним ријечима, без обзира на положај и статус који су имали, били свети.

„Имали смо народне прваке и државнике који су били свети, а камоли оне који су ишли да свој живот интензивније посвете, у Цркви или у клиру, спасењу не само свом, него и свог народа. Ево, после толико година, данас имамо да су се народни прваци са својим народом овдје окупили, гдје им је и мјесто. И Свети Петар Цетињски, којег данас прослављамо био је и народни вођа, не само духовни него и свјетовни владар. И сви они на које се угледао, Немањићи и они после њих, кнезови свети и краљеви прије њих, Свети кнез Јован Владимир, били су свети и спасила их је безазленост душе њихове и ходење за Христом Богом нашим“, нагласио је Владика будимљанско-никшићки, додавши:

„То нека нам буде наук овог дивног дана, празника и сабрања, да колико год будемо вјешти, мудри, паметни, да никад не заборављамо оно што нас једино може спасити, а то је да будемо безазлени. То значи да свака наша мисао, која се у нашем уму ствара, треба да буде богоугодна и христугодна, да свака мисао буде свијетла, добра, а све оне друге мисли које се роје и покушавају да продру у наш ум, и да се уселе у наше срце, треба да их одбацимо снагом, благодаћу Божјом, Његовом милошћу, али и вољом, трудом и упорношћу нашом да будемо оно што су били одвајкада преци наши који су

славили Христа Бога нашег“, закључио је Епископ Методије.

На крају Литургије одслужен је помен блаженопочившем Митрополиту Амфилохију, а освештан је и преломљен славски колач, поводом манастирске славе.

mitropolija.com